

CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1975-1976

18 JUNI 1976

ONTWERP VAN DECREET

houdende het statuut
van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Inleiding

1. A. In de regeringsverklaring werd vermeld dat de voorbereiding van de nieuwe statuten van radio en televisie zal worden voortgezet.

Dit statuut zal tot doel hebben beter te zorgen voor :

1. de autonomie van de Instituten ;
2. de objectieve informatie ;
3. de ruime deelname van de luisteraars bij het opmaken van de programma's ;
4. de bescherming van de personen door de organisatie van een aangepaste vorm van recht op antwoord.

Het ontwerp van wet houdende het statuut van de openbare radio- en televisiedienst dat op 6 juni 1975 aan de wetgevende Kamers werd voorgelegd (doc. 641 (1974-1975) — Nr. 1 — Belgische Senaat) maakt door de opheffing van het Instituut van de Gemeenschappelijke Diensten een volledige autonomie mogelijk en stelt ter bescherming van de personen een recht op antwoord in.

Dit ontwerp van decreet realiseert de twee andere oogmerken van de regeringsverklaring : het breidt de objectiviteit uit tot alle uitzendingen en mededelingen met informatieve betekenis en richt een programmaraad op die tot taak heeft te adviseren in verband met de inhoudelijke programmatie van de uitzendingen.

B. Ontwerp wet en decreet hebben tot doel een nieuw statuut van de radio- en televisiedienst vast te stellen en daartoe wijzigingen aan te brengen aan de wet van 18 mei 1960 houdende organisatie van de instituten van de B.R.T.

Men zal zich gewis herinneren dat het statuut van 1960 afzonderlijke organen en machten heeft toegekend aan autonome instellingen voor het net van de uitzendingen in de Nederlandse taal (B.R.T. — Nederlandse uitzendingen) enerzijds en voor het net van de uitzendingen in de Franse taal (R.T.B. Emissions françaises) anderzijds.

Dat statuut voorzag reeds in een zeer ruime culturele autonomie aangezien beide raden van beheer der uitzendingsinstituten souverain beslisten over de programma's en de modaliteiten der uitzendingen, het personeel benoemden en over hun eigen begroting beschikten.

Hunnerzijds hebben de raden van beheer der instituten van 1960 tot 1971 de innerlijke structuur van hun respectief instituut vrij aangepast volgens de vereisten van de gewestelijke toestanden.

De wet van 21 juli 1971, die aan elke cultuurraad bevoegdheid inzake de omroep verleent, zal nu de mogelijkheid bieden de volledige uitwerking van de culturele autonomie van de twee uitzendingsinstituten tot voltooiing te brengen.

Culturele autonomie

2. Sedert 1960 is de bekommernis een zo volledig mogelijke culturele autonomie te waarborgen, blijven aangroeien. Het huidig ontwerp streeft ernaar deze autonomie ten volle uit te bouwen.

In dit perspectief voorziet dit ontwerp in :

A. De oprichting van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandstalige uitzendingen als autonome instelling (art. 1).

De vroegere structuur, waarbij de uitzendingsinstituten afhankelijk waren van het Instituut van de Gemeenschappelijke Diensten wordt dus door de opheffing van dit instituut (ontwerp van wet) gewijzigd

B. Het instituut is volledig bevoegd het programma van zijn uitzendingen vast te stellen (art. 2 § 2). Deze bepaling stelt dus duidelijk dat de specifieke activiteit van het instituut, de uitzendingen, tot het domein der culturele autonomie behoort.

C. De aanwijzing van de leden van de Raad van Beheer, onder wiens gezag het instituut wordt geplaatst, gebeurt door de Cultuurraad (art. 7), zoals reeds bepaald door het decreet van 9 april 1973 tot wijziging van de omroepwet.

Organisatie van het Instituut

A. **De Raad van Beheer** (artt. 7 tot 13)

3. Het instituut staat onder het gezag van de Raad van Beheer, bestaande uit 13 leden.

De Raad van Beheer moet worden samengesteld conform de in de cultuurpactwet vermelde modaliteiten.

4. De duur van het mandaat der leden van de Raad van Beheer blijft op zes jaar bepaald. Zoals in de organieke wet van 18 mei 1960 is ingeschreven, wordt ook nu voorgesteld dat het slechts voor één enkele periode van zes jaar kan verlengd worden (art. 9).

5. De regering is van oordeel dat het bijzondere publiekrechtelijk karakter en de monopoliepositie van het *Instituut het wenselijk maken dat er zo weinig mogelijk bindingen bestaan met gelijkaardige communicatiesectoren uit de particuliere sector. De reeds in de omroepwet van 1960 voorkomende politieke onverenigbaarheden worden eveneens uitgebreid (art. 8, § 2).

6. De Raad van Beheer bepaalt het **omroepbeleid** (taakstelling).

Het **beheer** (taakverwezenlijking) wordt toevertrouwd aan de Vaste Commissie. Hieronder worden de lopende zaken verstaan.

B. De Vaste Commissie (art. 11)

7. De Vaste Commissie bestaat uit de voorzitter, één ondervoorzitter en 3 leden van de Raad van Beheer, welke door de Raad uit zijn leden worden verkozen (art. 11 § 1), volgens de wettelijke richtlijnen van de cultuurpactwet.

8. Vooral inzake deconcentratie van de bevoegdheden is tijdens het laatste decennium gebleken dat aan de wet van 1960 de nodige wijzigingen moeten worden aangebracht.

Deze wet bepaalde weliswaar reeds in haar artikel 20 dat een door elke Raad van Beheer vastgesteld en door de Koning goedgekeurd reglement inzake beheer en procedure, voorziet in de grenzen waarbinnen en de vormen waarin deze raden sommige van hun bevoegdheden kunnen overdragen aan hun Vaste Commissie, aan de colleges, aan de administrateur-generaal, aan de ambtenaren-generaal en aan andere leden van het personeel.

In verband hiermee dient te worden aangestipt dat de Vaste Commissie van elke Raad, buiten haar wettelijke opdracht de zaken vooraf te onderzoeken, bij toepassing van de hierboven vermelde bepaling, vanwege haar Raad reeds sommige beheersmachten toegewezen kreeg.

Gelet op de complexiteit, het aantal en de gestadig toenemende belangrijkheid van de zaken die door een radio- en televisie-instelling moeten beheerd worden, acht de Regering het voor de rechtszekerheid nuttiger de machten die nu reeds noodwendig aan de Vaste Commissie moeten toegewezen worden, in het decreet zelf vast te leggen.

9. Het beheer dat op die wijze aan de Vaste Commissie van de Raad van Beheer wordt toegewezen, zal inzonderheid bestaan uit de bevoegdheid (art. 11 § 2) :

— inzake uitzending, de uitvoeringsmodaliteiten van de programma's vast te stellen overeenkomstig de **aanwijzingen** van de Raad, de schalen van de honoraria en de bezoldiging van de medewerkers aan de programma's vast te leggen ; te waken over het in acht nemen van de regelen vastgesteld bij toepassing van de bepalingen inzake **regeringsmededelingen** en **nieuwsuitzendingen** ; de voorzitters en de leden van de auditiecommissies, welke belast zijn met het uitbrengen van een advies over de personen en groepen die eventueel aangezocht worden voor medewerking aan de programma's, aan te stellen ;

— inzake personeel, elke indienstneming voor meer dan 12 maanden van tijdelijk personeel goed te keuren ; de programma's van de examens en vergelijkende examens goed te keuren, de **voorzitter** van de commissies voor deze examens en vergelijkende examens aan te wijzen en de regelen volgens welke deze examens zullen georganiseerd worden, vast te leggen ;

— inzake begroting en financies, de uitgaven vast te leggen voor zover ze het bedrag, waarvoor bevoegdheid gedelegeerd werd aan de administrateur-generaal, bereiken of overschrijden.

Uiteraard en in het algemeen oefent de Vaste Commissie van de Raad de machten van laatstgenoemde uit in gemotiveerde spoedgevallen, controleert zij de uitvoering van de door haar Raad getroffen maatregel en treft, inzake de reglementerende bevoegdheid van de Raad, de toekomstige en/of aanvullende maatregelen.

10. Alhoewel het decreet zelf een administratieve en financiële beheersmacht aan de Vaste Commissie verleent, is het aangewezen inzake beraadslagingen een speciale procedure vast te leggen in de schoot van dit orgaan. Het ontwerp bepaalt dan ook dat elke beslissing die in de Vaste Commissie geen eenstemmigheid behaalt, naar de Raad van Beheer voor beslissing moet verwezen worden.

Alle beslissingen worden ter kennisgeving aan de Raad van Beheer medegedeeld ; elk lid van de Raad van Beheer kan bovendien de beslissing opschorten en naar de Raad van Beheer verwijzen (art. 11, § 3 en 4).

C. Programmaraad en andere raadgevende commissies

11. Het ontwerp voorziet in de oprichting van een programmaraad, die tot taak heeft de Raad van Beheer te adviseren in verband met de algemene inhoudelijke programmatie van de radio- en televisieuitzendingen (art. 16, § 1).

De Raad van Beheer is de enige uiteindelijke verantwoordelijke voor het beleid. De programmaraad zal echter een effectieve functie hebben, hij mag niet herleid worden tot een vrijblijvend consultatief lichaam.

12. Het ontwerp machtigt tevens de Koning andere raadgevende commissies op te richten, hetzij voor een bepaald doel, hetzij met het oog op aangelegenheden van gewestelijke of plaatselijke aard (art. 16, § 2).

D. De administrateur-generaal

13. Men moet toegeven dat een radio- en televisie-instelling wier activiteit op elk ogenblik het grondwettelijk beginsel van de meningsvrijheid raakt, aan geen te streng toezicht van de Regering mag onderworpen zijn maar een gezonde onafhankelijkheid moet kennen.

Wat de leiding van het instituut betreft zal men zich herinneren dat de Regering in haar ontwerp van wet van 1960 had voorgesteld ze toe te vertrouwen aan een administrateur-generaal. Deze suggestie werd destijds niet aangehouden. Sedertdien zijn het belang en de invloed van radio en televisie echter blijven aangroeien zodat het aangewezen lijkt de persoon die er t.o.v. de Regering de rechtstreekse verantwoordelijkheid voor draagt, met een statuut te bekleden dat hem optimaal tegen alle drukking beschermt zodat de Regering in verband hiermee de idee van 1960 heropneemt (art. 14).

Onder het gezag van de administrateur-generaal staan drie ambtenaren-generaal, die onderscheiden belast zijn met de leiding van de radiodienst, van de televisiedienst en van het technisch departement.

De administrateur-generaal en deze ambtenaren-generaal nemen met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie.

Objectiviteit en informatie

14. Met het oog op het naleven van de regel der objectiviteit is het van **langsom** onontbeerlijker in de schoot van het instituut tot een ideologisch en politiek pluralisme te komen. Daartoe dienen passende maatregelen te worden getroffen m.b.t. het benoemen van het leidinggevend personeel der uitzendingen (art. 14, § 2) en de keuze van de leden van de Raad van Beheer (art. 8-9-10), de Programmaraad en raadgevende commissies (art. 16, § 3).

15. Op grond van het principe van de vrijheid van mening wordt een gezonde autonomie t.o.v. de Staat aan het instituut toebedeeld maar dit moet er zich op zijn beurt ten volle rekenschap van geven dat het geen misbruik mag maken van zijn positie van monopoliehouder van de openbare radio- en televisiedienst.

De wet van 1960 bevat hiertoe reeds enkele bepalingen. Zij eist dat een strenge objectiviteit in acht moet worden genomen m.b.t. de door het Instituut georganiseerde nieuwsuitzendingen die niet enkel de blote nieuwsfeiten betreffen maar eveneens de actieve en passieve context ervan.

Dit ontwerp breidt de objectiviteit bovendien uit tot alle uitzendingen en mededelingen met informatieve betekenis. In andere dan nieuwsuitzendingen komen immers ook regelmatig belangrijke en actuele onderwerpen aan bod waarvoor een objectieve benadering aangewezen is. Het inschrijven van sommige onverenigbaarheden voor journalisten van de nieuwsdienst kan bovendien de objectiviteit alleen maar ten goede komen (art. 25, § 1).

16. De Regering wil nog andere bepalingen in diezelfde zin invoeren. Personen omtrent wie onjuiste inlichtingen zijn gegeven of wier eer in het gedrang is gebracht tijdens een uitzending, verkrijgen een recht tot rechtzetting ; hiermee wordt hetzelfde doel nagestreefd als met het recht op antwoord inzake de schrijvende pers, rekening houdend evenwel met de eigen aard van het medium radio en televisie.

Aangezien de regering van mening is dat voor heel het land éénzelfde regeling dient aangenomen zal dit recht bij wet worden vastgelegd.

Art. 25, § 2 bepaalt dat het verboden is uitzendingen te geven die strijdig zijn met de wetten of met het algemeen belang, met de openbare orde of met de goede zeden.

De regering is van oordeel dat programma's die geweld als hoofdkenmerk hebben onder de bepalingen van deze paragraaf vallen. Ook voor de beoordeling van deze uitzendingen doet de administrateur-generaal zich (door de adviescommissie) bijstaan.

Uitzendingen door verenigingen en stichtingen

17. De omroepwet van 1930 en 1960 voorzag reeds de mogelijkheid tot het verlenen van zendtijd aan particuliere verenigingen en stichtingen. Het voorliggend decreet betracht de inbreng van zendgemachtigde instellingen (art. 26) beter te structureren met het oog op een ruimere participatie door en opiniëring vanuit de verschillende representatieve, sociale, economische, culturele, maatschappelijke en levensbeschouwelijke stromingen.

Deze zendgemachtigde verenigingen voor duiding en opiniëring van de actualiteit zullen door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap worden erkend.

De Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap verleent zendrecht aan één zendgemachtigde vereniging per politieke fractie en aan twee levensbeschouwelijke verenigingen (de meest representatieve), op voorwaarde evenwel dat deze verenigingen door tenminste tien leden van de Cultuurraad worden gesteund (art. 27, § 1 en § 2).

De Cultuurraad kan bovendien zendrecht verlenen aan verenigingen die door minder dan 10 leden worden gesteund en aan andere levensbeschouwelijke strekkingen.

Deze verenigingen moeten evenwel worden gesteund door tenminste twee leden van elke politieke fractie (art. 27, § 4).

Op deze wijze zullen enerzijds zendgemachtigde verenigingen met een ideologie gebaseerd op een maatschappijvisie worden erkend en anderzijds zendgemachtigde verenigingen met een filosofie gebaseerd op een levensbeschouwing.

De zendtijd waarover de zendgemachtigde verenigingen kunnen beschikken wordt door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit bepaald, evenals de zendtijd die resp. aan de politiek maatschappelijke en aan de levensbeschouwelijke zendgemachtigde verenigingen wordt toegekend.

Het ligt in de bedoeling de bestaande verhouding van het zendtijdvolume tussen de huidige standpuntenprogramma's en de levensbeschouwelijke uitzendingen te behouden (art. 28).

De erkenning wordt verleend voor vier jaar en de voorwaarden om erkend te worden en te blijven worden in art. 29 vastgelegd.

Het uitoefenen van een functie in een zendgemachtigde vereniging is onverenigbaar met het uitvoerend ambt van een wettelijk college. Het is eveneens onverenigbaar voor het vast personeel van het uitzendingsinstituut. Aangezien een personeelslid van het uitzendingsinstituut dat verlof zonder wedde bekomt, de hem toegekende rechten als lid van het personeel behoudt is het dus uitgesloten dat een personeelslid tijdens een verlof zonder wedde een functie bij een zendgemachtigde vereniging uitoefent (art. 30).

De financiële middelen bestaan uit een toelage voor personeelskosten, een vaste basistoelage en een werkingstoelage op basis van de kosten verbonden aan overeenstemmende uitzendingen. De zendgemachtigde verenigingen werken uitsluitend met deze middelen (art. 31).

De Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, benoemt de leden van de Commissie voor zendgemachtigde verenigingen (art. 33). De Zendgemachtigde Verenigingen kunnen kandidaten voordragen (art. 33). Deze commissie regelt o.m. de samenwerking tussen de zendgemachtigde verenigingen, brengt advies uit over het ontwerp-besluit **met** betrekking tot de toekenning van de zendtijd, stelt een zendschema aan de Raad van Beheer van het uitzendingsinstituut voor, beraadslaagt over elke aangelegenheid die haar door een zendgemachtigde vereniging wordt voorgelegd (art. 34).

Voor de bepalingen inzake zendgemachtigde verenigingen wordt in hoge mate rekening gehouden met de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, inzonderheid met art. 11 voor wat de werkingskredieten en financiële tegemoetkomingen betreft, en met art. 18 en 19 voor wat de toekenning van de zendtijd en de samenstelling van de Commissie voor Zendgemachtigde verenigingen betreft.

De Zendgemachtigde verenigingen zullen kunnen gebruik maken van de verschillende mediatechnieken ; op deze wijze zal worden getracht deze uitzendingen levendig en actueel te maken zodat zij een grotere aantrekkingskracht, dan tot dusver het geval was, kunnen uitoefenen.

Het uitzendingsinstituut wijst volgens de regelen, die de Koning bepaalt, zendtijd toe aan de in de Cultuurraad vertegenwoordigde politieke partijen en aan de representatieve verenigingen voor beroepsbelangen (art. 35).

Hiermede wordt bedoeld een bijdrage in de vorm van opiniërende informatie op basis van de zienswijze vanuit de meest representatieve maatschappelijk-ideologisch geëngageerde gezichtshoeken.

Personeelsstatuut

18. Met het oog op de rechtszekerheid moet de Regering de aard van de personeelsbetrekkingen nader bepalen. In dit opzicht dient te worden aangestipt dat het Instituut een beroep doet op twee hoofdcategorieën van personeel. Eensdeels zijn er de personeelsleden in vast dienstverband en de stagiairs : zij vervullen de taken verbonden aan de betrekkingen die voorkomen in het door de Koning vastgestelde organieke kader.

Daarnaast bestaan er bij een omroepinstituut een aantal functies die weliswaar van permanente aard zijn maar die een periodieke vernieuwing van het personeel vergen (b.v. realisators, acteurs, musici van ontspannings- en jazzorkesten, en over het algemeen functies met artistieke of creatieve inslag).

Voor deze functies worden contractuele personeelsleden in dienst genomen op basis van arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde of bepaalde tijd (b.v. seizoencontracten).

Tenslotte kunnen voor kortstondige taken contractuele personeelsleden voor een bepaalde tijd in **overtal** in dienst worden genomen.

Audiovisuele programma's (art 2 § 1)

19. De Regering geeft zich ook rekenschap van het belang van een nieuw technisch procédé dat reeds in bepaalde landen (Canada, U.S.A.) wordt toegepast en in andere landen (Frankrijk, Nederland) ernstig wordt bestudeerd. Het bestaat erin over een welbepaald geografisch gebied, door middel van kabels, audiovisuele programma's door te geven die de omroepuitzendingen komen aanvullen.

Het laat geen twijfel dat een dergelijk procédé uitstekende diensten kan bewijzen, vooral dan in het domein van de voortdurende vorming. Het ware ondenkbaar dat een instelling die belast is met de openbare radio- en televisiedienst er zou van uitgesloten worden. Het moet haar integendeel mogelijk zijn eveneens een dergelijk systeem te gebruiken als aanvulling aan haar hoofdtaak; daardoor zal ze specifieke (didactische, regionale, plaatselijke, enz.) televisieprogramma's kunnen realiseren door zich eventueel met de betrokken plaatselijke overheden te associëren.

Noodwendigheden van het beheer

20. Verder lijkt het niet van belang ontbloeit dat in bepaalde domeinen zoals de draagwijdte van de T.V.-zenders (oprichting van relais, gemeenschappelijke antennes, kabeltelevisie, enz.) het instituut de bevoegdheid zou hebben zich met lokale of regionale besturen te verenigen (art. 6).

21. Waar door de wet van 18 mei 1960 het Instituut van de Gemeenschappelijke Diensten in eigendom of anderszins de onroerende goederen en de technische uitrusting bezat die door de 3 instituten werden gebruikt, zijn het nu de twee uitzendingsinstituten die deze onroerende goederen en apparatuur bezitten (art. 3, § 1).

22. Er dient ten slotte te worden opgemerkt dat destijds het N.I.R. op grond van de wet van 14 september 1945 de bevoegdheid bezat via de Staat onroerende goederen te verwerven bij **wege** van onteigening. De organieke wet van 18 mei 1960 heeft hierin niet meer voorzien. De instituten hebben hierdoor ernstige moeilijkheden gekend bij de aankoop van gronden met het oog op de oprichting van het Omroepcentrum, waarvoor de bemoeienis van de Wetgevende Kamers nodig is geweest. De Regering meent dat de Koning moet gemachtigd worden tot het onteigenen, voor rekening van het instituut, van de onroerende goederen die het nodig heeft (art. 3 § 4).

***De Minister van Nederlandse Cultuur
en van Vlaamse Aangelegenheden,***

R. DE BACKER-VAN OCKEN

Voorafgaande opmerking

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 23ste juni 1975 door de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van decreet „houdende het statuut van de openbare radio- en televisiedienst”, heeft de 16de oktober 1975 het volgend advies gegeven :

Op 10 juni 1975 heeft de Regering een ontwerp van wet ingediend houdende de bepalingen betreffende de openbare radio- en televisiedienst (**Gedr. St.**, Senaat, 1974-1975, nr. 641/1). Dat wetsontwerp betreft de materies die naar het oordeel van de Regering ter zake van radio en televisie tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoren. Aldus regelt het wetsontwerp het recht op antwoord, de Regeringsmededelingen, de ontbinding van het instituut van de gemeenschappelijke diensten en de verdeling over de autonome zendinstituten van zijn actief en passief, met inbegrip van het onroerend, alsmede de uitzendingen in de Duitse taal.

Met het thans voor advies overgelegd ontwerp van decreet wil de Regering een statuut van de openbare radio- en televisiedienst invoeren voor de materies en het ressort, waarvoor de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap bevoegd is overeenkomstig artikel 59bis van de Grondwet en artikel 2, 6°, van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap.

Hoewel de beslissing die de nationale wetgever ten aanzien van het wetsontwerp nr. 641 zal nemen, een invloed kan hebben op de inhoud van het huidig ontwerp van decreet, is er geen beletsel met de voorbereiding en het onderzoek ervan door te gaan, precies omdat de Cultuurraad zijn bevoegdheid haalt, niet uit meergenoemd wetsontwerp doch wel uit de **geciteerde** artikelen van de Grondwet en van de wet van 21 juli 1971. Wel kunnen de voorbereiding en het onderzoek maar doorgang vinden onder voorbehoud dat de nationale wetgever de zienswijze bijtreedt van de Regering zoals die in het wetsontwerp nr. 641 tot uitdrukking is gebracht. Het hiernavolgend advies moet dan ook met dat voorbehoud worden gelezen.

Onderzoek van de tekst

Opschrift

Het opschrift van het ontwerp ware precieser gesteld als volgt :

„Ontwerp van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio- en Televisiedienst, Nederlandse Uitzendingen”.

Artikel 1

Dit artikel luidt als volgt:

„Artikel 1

Onder de benaming Belgische Radio en Televisie, Nederlandstalige Uitzendingen wordt een openbare instelling met

rechtspersoonlijkheid, hierna genoemd „het instituut”, opgericht gerangschikt onder de in categorie B van de wet van 16 maart 1954 voorziene instellingen”.

Uit de rangschikking van het instituut in genoemde categorie B moet geredelijk worden afgeleid dat het tot de bedoeling van de Regering hoort het instituut onder de gelding te brengen van de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Krachtens artikel 11, § 1, van die wet stelt de Koning „het kader en het statuut” van het personeel der in artikel 1 van de wet vermelde instellingen vast. Een bepaling als die welke vervat is in artikel 21 van het ontwerp, naar luid waarvan de Koning „het statuut van het vast personeel van het instituut” vaststelt, is dan ook overbodig.

Met betrekking tot de toepasbaarheid van dezelfde wet op het instituut, dient de aandacht gevestigd te worden op haar artikel 23, dat luidt als volgt :

„Art. 23

Wanneer het algemeen belang of de naleving van de wet of de reglementen het eist, kan de betrokken minister of, in voorkomend geval, de daartoe gemachtigde Regeringscommissaris het beheersorgaan van de instellingen der categorieën B en C verplichten om, binnen de door hem gestelde termijn, te beraadslagen over iedere door hem bepaalde aangelegenheid.

Heeft het beheersorgaan, bij het verstrijken van deze termijn, geen beslissing genomen of stemt de betrokken minister met de door dit orgaan genomen beslissing niet in, dan kan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit, de beslissing nemen in de plaats van het beheersorgaan. Van zijn besluit wordt onmiddellijk een afschrift overgemaakt aan de Wetgevende Kamers”.

Gelet op de verdeling van de wetgevingsbevoegdheid tussen het nationaal parlement en de Cultuurraden, kan de vraag gesteld worden, hetzij of dat artikel niet dient aangevuld te worden met een bepaling die erin voorziet dat, voor de materies behorende tot de bevoegdheid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, bedoeld afschrift dient overgemaakt te worden aan betrokken Cultuurraad, hetzij of zodanige afwijkende bepaling niet hoeft te worden opgenomen in onderhavig ontwerp-decreet zelf.

Met betrekking tot de toepassing van genoemde wet van 16 maart 1954, zullen nog bij verschillende artikelen verder in het advies opmerkingen worden gemaakt.

*

**

In artikel 1 van het ontwerp zou uitdrukkelijk melding moeten worden gemaakt van de minister die met het toezicht op het instituut belast is.

Voor artikel 1 wordt dan volgend tekstvoorstel in overweging gegeven :

„Bij de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, wordt, onder de benaming „Belgische Radio en Televisie, Nederlandstalige Uitzendingen”, een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht. Deze instelling wordt ingedeeld in de categorie B als bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. **Zij** wordt hierna „het instituut” genoemd”.

*

**

Het is geraden de lijst van de instellingen waarop de wet van toepassing is, ook in de wet van 16 maart 1954 zelf aan te passen.

Art. 2

In § 1 wordt gesteld dat het instituut belast is met de openbare radio- en televisiedienst in de Nederlandse taal. Deze bepaling ligt in de lijn van de huidige en vorige wetgeving waarbij het monopolie van bedoelde openbare uitzendingen aan een overheidsorgaan wordt toegekend. Het ontwerp-decreet voegt daaraan toe dat het instituut door de Koning kan worden gemachtigd tot „het organiseren van een systeem voor het doorgeven per kabel van audiovisuele programma's”. Volgens de memorie van toelichting zou daarmee bedoeld worden op een nieuw technisch procédé dat erin bestaat „over een welbepaald geografisch gebied, door middel van kabels, audiovisuele programma's door te geven die de omroepuitzendingen komen aanvullen”.

Men zal bemerken dat de Regering het nodig heeft geoordeeld van laatstgenoemde opdracht afzonderlijk melding te maken, wat erop moet wijzen dat, naar het oordeel van de Regering, het vervullen van bedoelde taak niet tot de openbare dienst van de omroepuitzending hoort zoals die tot heden steeds is opgevat geweest. Meteen rijst de vraag naar de bevoegdheid van de Cultuurraad.

De bevoegdheid van de Cultuurraad in aangelegenheden met culturele inslag is wel algemeen doch niet onbeperkt ; de wet van 21 juli 1971 heeft in haar artikel 2 de materies bepaald die als culturele aangelegenheden moeten worden beschouwd. De culturele aangelegenheden zijn door de wet bovendien in rubrieken ingedeeld. Zonder de mogelijkheid van interferentie tussen de verschillende rubrieken in vraag te stellen, moet dan worden vastgesteld dat, ook naar het oordeel van de Regering, bedoelde bijkomende taak, waarmee het instituut kan belast worden, buiten het traditionele domein van radio-omroep en van televisie valt. Om binnen de wetgevende bevoegdheid van de Cultuurraad te blijven, zou bedoelde taak dan ook tot een andere culturele aangelegenheid moeten kunnen gerekend worden.

Mocht voorts met „het organiseren van een systeem voor het doorgeven per kabel van audiovisuele programma's” het domein van de radiotelegrafie of radiotelefonie betreden worden, dan houdt de bevoegdheid van de **Cultuurraad** alleszins op en zou hij aan de Koning geen machtiging kunnen geven als in de tekst vermeld. In dat verband mag het volstaan te verwijzen naar de parlementaire voorbereiding van de wet van 21 juli 1971 (Gedr. St. Senaat, 1970-1971, nr. 400, blz. 5).

**

Artikel 2, § 3, van het ontwerp betreft de zendgemachtigde verenigingen. Het ontwerp beperkt zich tot het stellen van het beginsel van de erkenningsmogelijkheid van zendgemachtigde verenigingen en tot het formuleren van hun doelstelling. Statuut en werking zullen door een later decreet worden vastgelegd. Wel wordt reeds nu voorzien in de oprichting van een commissie voor zendgemachtigde verenigingen. Aan de Koning wordt overgelaten haar taak, samenstelling en werking te bepalen. Uit de tekst kan niet het belang en de plaats van de commissie in het omroepbestel worden afgeleid. Mochten die substantieel zijn, dan

zou de Cultuurraad beneden zijn bevoegdheid blijven door aan de Koning machten te verlenen tot het regelen van een materie die in beginsel door het in de wet van 3 juli 1971 bepaalde mechanisme tot bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen en tot voorkoming of regeling van conflicten tussen wet en decreet zou moeten gedekt worden. Het ware in dat geval geraden minstens de beginselen omtrent de taak, de samenstelling en de werking van de commissie door de Cultuurraad zelf te doen omschrijven.

Een zelfde bemerking dient gemaakt te worden bij de bepaling naar luid waarvan de zendtijd, waarover de zendgemachtigde verenigingen kunnen beschikken, jaarlijks door de Koning zal worden vastgesteld. De zendtijd lijkt inderdaad tot het wezen van de regeling der zendgemachtigde verenigingen te behoren.

Art. 3

Naar luid van § 2 kan het instituut door de bevoegde minister gemachtigd worden buiten het Rijk gelegen zendstations te exploiteren. De uitvoering van die bepaling vergt niet alleen het vooraf bestaan van internationale overeenkomsten in die zin doch ook dat de nationale wetgever eerst de normen voor internationale samenwerking zou vastleggen. Alleen dan is de wetgevende tussenkomst van de Cultuurraad aanvaardbaar.

Het bepaalde in § 4 betreft de verwerving van onroerende goederen door het instituut bij wege van onteigening. Volgens de toelichting die aan de Raad van State is verstrekt, behoort het niet tot de bedoeling van de Regering voor de uitvoering van de onteigening andere regels te stellen dan die welke in de wetten betreffende de onteigeningen tot algemeen nut bepaald zijn, welke aangelegenheid trouwens niet van culturele aard is. Voor het overige is reeds in het koninklijk besluit van 3 november 1960 tot instelling van de comités tot aankoop van onroerende goederen voorzien dat bedoelde aankoopcomités op verzoek van de instelling voor de rekening waarvan onteigend wordt, om bijstand in de onteigeningsprocedure kunnen verzocht worden.

Het volstaat dan ook § 4 te stellen als volgt :

„§ 4. Het instituut mag onroerende goederen verwerven bij wege van onteigening, overeenkomstig de bepalingen van de wetten die de onteigening tot algemeen nut betreffen”.

Art. 4

Artikel 4 luidt als volgt :

„Art. 4

Het instituut mag alle soorten van activiteiten verrichten en daden stellen die rechtstreeks of onrechtstreeks, geheel of gedeeltelijk zijn doel betreffen of die de verwezenlijking ervan zouden vergemakkelijken of ontwikkelen”.

In zover het bepaalde ertoe strekt het instituut ertoe te machtigen daden te stellen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van zijn doel, is de bepaling overbodig ; in zover het ertoe zou strekken het instituut ertoe te machtigen andere daden dan de hoger vermelde te stellen, zou

hiermede ingegaan worden tegen het beginsel van de specialiteit van de rechtspersoon en dient de bepaling geschrapt te worden.

Art. 5

In § 1 is het overbodig te stellen dat het instituut zijn eigen diensten beheert en over zijn eigen begroting beschikt. Dit blijkt voldoende uit de bepalingen van meergenoemde wet van 16 maart 1954. De bepaling mag derhalve worden geschrapt.

Het bepaalde in § 2 betreft de frekwenties welke ter beschikking van het instituut worden gesteld.

Iedere regeling betreffende de beschikking over frekwenties behoort tot de bevoegdheid van de nationale wetgever. Naar luid van artikel 3 van de wet van 18 mei 1960, waarvan niet in de opheffing is voorzien, stelt de Koning „ter beschikking van de instituten de frekwenties die zij nodig hebben”.

Artikel 5 zou dienvolgens best door de volgende bepaling vervangen worden :

„Het instituut wendt de frekwenties aan die de Koning ter beschikking stelt”.

Art. 6

Naar luid van deze bepaling mag het instituut, in de mate dat zulks noodzakelijk is voor de uitvoering van zijn taak, zich met plaatselijke of gewestelijke overheden verenigen.

Deze bepaling is dienend ten aanzien van het instituut doch kan niets toevoegen aan de wetsbepalingen die het verenigingsrecht van andere overheidslichamen als provinciën en gemeenten betreffen ; deze bepalingen liggen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 108 van de Grondwet, buiten het bereik van de Cultuurraad.

Art. 7

Men leze : „Het instituut wordt geleid door een raad van beheer..”.

Art. 8

In § 2 worden de onverenigbaarheden omschreven die gelden voor de leden van de raad van beheer. Omdat zodanige bepalingen beperkend moeten geïnterpreteerd worden, is duidelijkheid in de omschrijving vereist. Die duidelijkheid is niet aanwezig in de zin „ . . . of in enige andere onderneming die aan het instituut diensten levert”. In zaken van overheidsopdrachten maakt men een onderscheid tussen „werken, leveringen en diensten”. Mocht elke onderneming die een zodanige verrichting doet, beoogd worden, dan dient de tekst te worden verduidelijkt.

**

Men zal bemerken dat in de opsomming van de wetgevende lichamen waarvan het lidmaatschap onverenigbaar is met dat van de raad van beheer, de Cultuurraad niet

vermeld is. Vermits de Cultuurraad uitsluitend uit parlementsleden, samengesteld is, is dat zonder gevolg.

Art. 9

Het bepaalde in § 2 naar luid waarvan de Cultuurraad om de zes jaar voorziet in de benoeming van de leden van de raad van beheer, is overbodig omdat in § 1 reeds is bepaald, eensdeels, dat bedoeld mandaat zes jaar bedraagt, anderdeels, dat voor de toepassing van die bepaling geen rekening wordt gehouden met de voortzetting door de opvolger van het door zijn voorganger voortijdig beëindigd mandaat.

Art. 10

Bij § 1 dat de procedure van benoeming van de leden van de raad van beheer regelt, moet de vraag worden gesteld of niet dienend in een overgangsmaatregel hoeft te worden voorzien om een breuk te voorkomen tussen de samenstelling van de raad van beheer van het nieuw instituut en de ontbinding van die van het huidig instituut; het decreet van 9 april 1973 voorziet immers in een automatische beëindiging van bedoelde mandaten, negentig dagen na de bekendmaking van onderhavig ontwerpdecreet.

*
**

Het bepaalde in § 3 betreft de toewijzing van de mandaten in geval het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft. Vermits in artikel 7 het aantal mandaten op dertien wordt bepaald zonder dat van plaatsvervangers wordt gewag gemaakt, lijkt de regel van § 3 niet toepasbaar te zijn omdat, in de beoogde hypothese, geen plaatsvervangers zouden kunnen aangesteld worden, wat niet strookt met de overige bepalingen van het decreet.

*
**

Paragraaf 4 is als volgt gesteld :

„§ 4. Ieder lid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap beschikt over één stem voor het aanwijzen van een effectief lid, die hij uitbrengt door op zijn stembiljet de naam aan te duiden van de **kandidaat** aan wie hij de voorkeur geeft.

De overblijvende, niet als effectief lid aangewezen kandidaten, worden beschouwd als **kandidaat-plaatsvervangers**.

Ieder lid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap beschikt over twee stemmen voor het aanwijzen in rangorde van voorkeur van plaatsvervangende leden voor het gekozen effectief lid, wiens naam hij op zijn stembiljet aanwijst”.

Geciteerde bepaling is vrij van kritiek wat de aanwijzing van de effectieve leden betreft. Wat de aanwijzing van plaatsvervangers betreft, moet de aandacht worden gevestigd op het bepaalde in artikel 19 van het Cultuurpactdecreet van 28 januari 1974 naar luid waarvan de instituten voor radio en televisie in de samenstelling van onder meer hun beheersorganen de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in de betrokken Cultuurraden moeten in acht nemen. Welnu, het in § 4 ontworpen systeem van

aanwijzing der plaatsvervangers, kan de overtreding van die fundamentele regel inhouden. Het verdient daarom aanbeveling de verkiezing van de plaatsvervangers helemaal los te maken van de verkiezing van de effectieven.

De §§ 5 en 6 regelen wat het ontwerp noemt de plaatsvervanging. Er wordt in twee mogelijkheden van plaatsvervanging voorzien, de ene wanneer een effectief lid zijn mandaat voortijdig beëindigt, de andere wanneer een effectief lid gedurende meer dan drie maanden verhinderd is zijn mandaat uit te oefenen ; in het ene geval is de plaatsvervanging definitief, in het andere geval tijdelijk. In feite gaat het in beide gevallen om een opvolging. In een gewone plaatsvervanging, namelijk wanneer een effectief lid verhinderd is om aan een of meer vergaderingen deel te nemen, is niet voorzien. Dat is een lacune die, vooral gelet op het bepaalde in het reeds genoemde artikel 19 van het Cultuurpact-decreet, moet worden aangevuld.

Voorts wordt in het ontwerp gesteld dat de zogeheten plaatsvervanging zal geschieden in de voorwaarden bepaald in het reglement dat door de raad van beheer zal worden vastgesteld ter regeling van de aan het instituut toebedeelde bevoegdheid. In het licht van de door het Cultuurpact-decreet vereiste samenstelling van de raad van beheer, lijkt een aangelegenheid als de opvolging en de plaatsvervanging door de Cultuurraad zelf te moeten worden geregeld, op gevaar af dat buiten werking zouden worden gesteld, enerzijds, het in de artikelen 4, 5 en 6 van de wet van 3 juli 1971 voorziene mechanisme ter voorkoming van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen en, anderzijds, de bijzondere procedure ter voorkoming en regeling van conflicten tussen de wet en het decreet zoals bepaald in afdeling III, hoofdstuk II, van dezelfde wet.

Art. 11

In § 1 is gesteld wat volgt :

„§ 1. De raad van beheer kiest uit zijn leden, bij afzonderlijke en geheime stemmingen en bij volstreekte meerderheid der uitgebrachte stemmen, overeenkomstig artikel 9 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden, die samen de Vaste Commissie uitmaken.

De voorzitter, de ondervoorzitter en de drie leden worden voor zes jaar gekozen en zijn herkiesbaar.

Overeenkomstig artikel 18 regelt de raad van beheer de plaatsvervanging in de Vaste Commissie”.

Bij die tekst zijn de volgende opmerkingen te maken :

1. de tekst voorziet wel in het vereiste aantal uitgebrachte stemmen maar laat na een quorum te bepalen tot geldige beraadslaging van de raad van beheer. Dezelfde opmerking geldt voor het bepaalde in artikel 12, § 1;

2. de leden van de Vaste Commissie worden gekozen uit de leden van de raad van beheer; derhalve moet hun mandaat als lid van de Vaste Commissie samenvallen met dat van hun lidmaatschap van de raad van beheer. Daarom zou het tweede lid beter gesteld zijn als volgt : „De voorzitter, de ondervoorzitter en de drie leden worden aangeduid voor de duur van hun mandaat als lid van de raad van beheer. Zij zijn herkiesbaar”;

3. bij het derde lid naar luid waarvan de plaatsvervanging in de Vaste Commissie nader zal worden geregeld in het reglement dat door de raad van beheer zal worden vastgesteld overeenkomstig artikel 18 van het ontwerp, moet dezelfde opmerking worden gemaakt als die welke onder artikel 10 in fine is geformuleerd, met name wat betreft de in het Cultuurpactdecreet ingeschreven waarborgen betreffende de samenstelling van de beleidsorganen van de instituten voor radio en televisie.

Voorts moet de aandacht erop worden gevestigd dat de Vaste Commissie als bedoeld in § 1 niet mag verward worden met de Vaste Adviescommissie als bedoeld in het tweede lid van artikel 19 van het Cultuurpactdecreet van 28 januari 1974.

Artikel 11, § 2, belast de Vaste Commissie onder andere „met de lopende zaken van het administratief en financieel beheer”. In de memorie van toelichting (zie nr. 9) worden over die bevoegdheid op niet restrictieve wijze nadere aanwijzingen verstrekt. Aangestipt wordt dat de Vaste Commissie zou dienen „alle handelingen te verrichten voor de overschrijving van een krediet van een begrotingsartikel naar een ander en inzonderheid van de rekening „onverwachte uitgaven” naar een ander artikel” (memorie, nr. 9, in fine).

Vermits het instituut blijkens artikel 1 van het ontwerp-decreet zal gerangschikt worden onder de categorie B van de instellingen van openbaar nut, beheerst door de wet van 16 maart 1954, vloeit daaruit voort dat het bepaalde in artikel 5 van de meerbedoelde wet van 16 maart 1954 in regel toepasselijk wordt : „Overdracht en overschrijving van de limitatieve kredieten op de begroting van de organismen moeten, voor enige tenuitvoerlegging, worden toegestaan door de Minister, van wie het organisme afhangt, op eensluidend advies van de Minister van Financiën of diens gemachtigde”.

Derhalve kan de Vaste Commissie niet gemachtigd worden de bedoelde overschrijvingen te verrichten. Te noteren bovendien dat, zo kredietoverschrijvingen een hogere Staatstussenkomst kunnen medebrengen dan de Staatsbegroting voorziet, zij vooraf door de aanneming van een overeenstemmend krediet in de Rijksbegroting moeten worden goedgekeurd.

**

Op dezelfde plaats van de memorie van toelichting worden nog aan de Vaste Commissie van de raad van beheer bevoegdheden inzake personeel toegewezen : „elke indienstneming voor meer dan twaalf maanden van tijdelijk personeel goed te keuren; de programma's van de examens en vergelijkende examens goed te keuren; de voorzitter van de commissies voor deze examens en vergelijkende examens aan te wijzen en de regelen volgens welke deze examens zullen georganiseerd worden, vast te leggen”. Op dit stuk en zoals nog zal gezegd worden onder artikel 21 van het ontwerp zijn, twee bemerkingen te maken, eensdeels wat de indienstneming van tijdelijk personeel betreft en, anderdeels, wat de examens betreft.

Wat deze laatste aangaat, zullen de desbetreffende regelingen logischerwijze deel uitmaken van het statuut dat door de Koning moet vastgesteld worden overeenkomstig artikel 11 van de wet van 16 maart 1954.

Wat de indiensttreding betreft voor meer dan twaalf maanden van tijdelijk personeel, beoogt men waarschijnlijk

hierdoor de contractuele personeelsleden, aangeworven voor ononderbroken taken welke periodieke **vernieuwingen** van het personeel vergen en als tijdelijke personeelsleden worden betiteld in nr. 19 van de memorie van toelichting.

De wet van 28 december 1973 betreffende de budgettaire voorstellen **1973/ 1974** (Staatsblad 29 december 1973) bepaalt in haar artikel 51 dat bij de instellingen van openbaar nut, onderworpen aan de wet van 16 maart 1954, niettegenstaande elke andere bepaling, de aanwervingen uitsluitend geschieden volgens de regelen bepaald in de statuten van het personeel behoudens afwijking, op de voordracht of met het akkoord van de Minister die het openbaar ambt in zijn bevoegdheid heeft, in **de** gevallen en in de voorwaarden welke de Koning bepaalt. Elke **aanwerving** welke geschiedt met miskenning van dit artikel of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, is van rechtswege nietig.

Uit de voorbereidende werken betreffende artikel 51 van bedoelde wet van 28 december 1973 is gebleken dat de wetgever een einde wil maken aan de praktijk van aanwerving bij overeenkomst in ambten waarvoor een publiekrechtelijk statuut van het personeel bestaat (zie memorie van toelichting, Gedr. St., Kamer, 1973-1974, Nr. 694/1, blz. 34).

In de mate dat het personeel van de B.R.T. met een statutair regime zal worden begunstigd, zou niet kunnen aangeworven worden bij wege van contract. Derhalve lijkt het aangewezen deze mogelijkheid in het ontwerpdecreet zelf in te schrijven, zo de Regering meent dat deze mogelijkheid moet blijven bestaan, temeer omdat het een vaste regel van het publiek recht is dat een openbare instelling geen andere bevoegdheid heeft dan die welke haar door de wetgever of krachtens een beslissing van de wetgever wordt toegekend.

Ten slotte, leze men in de ontworpen tekst : „ . . . voorgelegd ; zij bepaalt de . . . “.

**

In § 4 leze men: „ . . . de uitvoering van een beslissing van de Vaste Commissie opschorten en de zaak verwijzen naar de raad van beheer”.

Art. 12

In § 2 leze men: „Indien dertig dagen na die eerste stemming nog geen besluit is genomen...”.

Art. 13

Artikel 13 stelt dat de Minister onder wie het instituut ressorteert deel kan nemen aan de vergadering van de raad van beheer. De tekst laat na te stellen met welke hoedanigheid de Minister aan de beraadslaging zal deelnemen, met beslissende of met raadgevende stem, en of hij al dan niet in dat geval het voorzitterschap waarneemt. Dat in dit geval aan de Minister een beslissende stem zou worden toegekend, lijkt door artikel 19 van het Cultuurpactdecreet te worden uitgesloten.

Art. 14

Het bepaalde in § 2 regelt de wijze van de benoeming van de administrateur-generaal van het instituut. De tekst stelt dat bij ~~de~~ bespreking van zijn advies over de kandidaten wier naam hem is voorgelegd, de raad van beheer andere kandidaten kan voordragen. Zoals de tekst is gesteld, lijkt dus aan de raadpleging van de raad van beheer een selectie van de kandidaten door de met benoemingsbevoegdheid beklede overheid vooraf te gaan. Volgens de gemachtigde van de Minister is dat ook de bedoeling van de Regering. In het andere geval zouden de woorden „wier naam hem is voorgelegd” beter geschrapt worden.

In § 4 zou bovendien moeten worden bepaald dat de administrateur-generaal ook belast is met de uitvoering van de beslissingen van de Vaste Commissie.

In het derde lid van § 4 leze men ten slotte : „... en buitengerechtelijke handelingen”.

Art. 15

Het bepaalde in § 1 strookt niet volledig met de uitleg die daaromtrent wordt gegeven in de memorie van toelichting. In de memorie wordt inderdaad gesteld dat de algemeen directeur voor de technische diensten met dezelfde rang moet bekleed zijn als de programmadirecteurs.

Voorts leze men in ~~de~~ tekst : „Onder het gezag van de administrateur-generaal staan twee programmadirecteurs belast met de leiding onderscheidenlijk van radio en televisie...”.

Art. 16

In § 1 wordt gesteld dat de Koning een programmaraad opricht die tot taak heeft de raad van beheer te adviseren in verband met de algemene inhoudelijke programmatie van de radio- en televisie-uitzendingen. Hieromtrent bepaalt de memorie van toelichting : „De programmaraad zal echter een effectieve functie hebben, hij mag niet herleid worden tot een vrijblijvend consultatief lichaam”.

Mocht het de bedoeling zijn aan de adviezen van de **pro**grammaraad enige bindende waarde te hechten, dan moet dat in de tekst van het decreet zelf worden bepaald.

In de §§ 3 en 4 ware de tekst beter in de tegenwoordige tijd gesteld.

Art. 18

Volgens artikel 18 zal de raad van beheer in een reglement de wijze bepalen waarop het instituut zijn bevoegdheden uitoefent.

Zoals reeds eerder in dit advies is gesteld moet men bij deze bepaling oog hebben voor de voorzieningen in de wet van 3 juli 1971 betreffende het voorkomen van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen alsmede betreffende de bijzondere procedure ter voorkoming en regeling van conflicten tussen de wet en het decreet. Uit genoemde wetsbepalingen moet volgen dat in bedoeld reglement geen aangelegenheden mogen worden geregeld die, in de geest van die wetsbepalingen, door de Cultuurraad zelf dienen te worden vastgesteld.

Verder zou het in de lijn liggen van wat in het **publiekrecht** gebruikelijk is, dat bedoeld reglement aan de goedkeuring van de Koning zou worden onderworpen.

Volgende tekst wordt in overweging gegeven : „De raad van beheer bepaalt in een reglement de wijze waarop het instituut zijn bevoegdheden uitoefent ; het reglement wordt onderworpen aan de goedkeuring van de Koning. Het bepaalt inzonderheid de grenzen..”.

Art. 19

Het is geraden de plaats waar de zetel van het instituut gevestigd is, door de Koning te laten vaststellen.

Art. 20

Om verenigbaar te zijn met het bepaalde in artikel 6, § 2, van meergenoemde wet van 16 maart 1954, dient artikel 20 als volgt te worden gesteld:

„Art. 20

Het instituut is ertoe gehouden jaarlijks een balans en een resultatenrekening op te stellen. Onverminderd het bepaalde in artikel 6 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, worden die bescheiden samen met het jaarverslag over de werkzaamheden uiterlijk op 30 juni door de Minister onder wie het ressorteert op het bureau van de Cultuurraad neergelegd”.

Artt. 21 en 22

Zoals reeds naar aanleiding van het onderzoek van artikel 11, § 2, van het ontwerp is opgemerkt, is het overbodig te stellen dat de Koning het statuut van het personeel bepaalt. In zodanige bepaling is reeds voorzien in artikel 11 van de wet van 16 maart 1954. Mocht het tot de bedoeling van de Regering behoren aan het instituut bevoegdheid te verlenen om bij arbeidsovereenkomst personeel aan te werven, dan moet, om de redenen onder artikel 11 van het ontwerp uiteengezet, de tekst van het ontwerp in die zin worden aangevuld.

De bevoegdheid van de Koning betreft zowel het **personeelsstatuut** als het pecuniair statuut. In artikel 23, § 2 mogen derhalve de woorden „bezoldigingen, vergoedingen” weggelaten worden.

Wat de pensioenregeling van bedoeld personeel betreft, moet gewezen worden op de bepalingen van de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut, alsmede van hun rechthebbenden, die van toepassing zijn op de instellingen bedoeld bij de wet van 16 maart 1954.

Artikel 1 van de wet van 28 april 1958 luidt als volgt :

„De Koning wijst onder de organismen van openbaar nut waarvan het personeel een wettelijk of reglementair statuut bezit, diegenen aan, waarvoor de rustpensioenen en de weduwen- en wezenpensioenen door deze wet worden geregeld.

De Koning doet deze aanwijzingen op de gezamenlijke voordracht van de Minister belast met de controle over het

organisme en van de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur der pensioenen behoort.

Voor elk organisme bepaalt hij vanaf welke datum de wet toepassing zal vinden”.

Er is dus geen reden om enige bepaling omtrent de pensioenregeling in het decreet op te nemen. Het volstaat de wet van 28 april 1958 toe te passen en de nodige uitvoeringsbesluiten te nemen.

Art. 23

Om verenigbaar te zijn met de bepalingen van artikel 59bis, § 6, van de Grondwet en van artikel 12 van de wet van 16 maart 1954, dient artikel 23 als volgt te worden gesteld:

„Art. 23

De inkomsten van het instituut bestaan uit :

- a) het krediet dat door de Cultuurraad wordt bestemd voor de openbare dienst van radio en televisie;
- b) het bedrag van de giften . . . (zoals in het ontwerp);
- c) de leningen die het mag aangaan in de vormen en voorwaarden als bepaald in artikel 12 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut”.

Art. 24

In vergelijking met de bestaande tekst van artikel 28, § 1, van de wet van 18 mei 1960 is, in § 1, het vereiste van objectiviteit uitdrukkelijk verruimd tot alle uitzendingen en mededelingen met informatieve betekenis.

In § 3 wordt voorzien in de oprichting van een ereraad die advies kan uitbrengen in geval van klachten of betwistingen inzake de objectiviteit van de nieuwsuitzendingen. Het ontwerp bepaalt niet tot wie het advies gericht is, noch wat op het advies volgt. Het gaat blijkbaar om een niet nader georganiseerde soort van morele bescherming ten gerieve van de journalist wiens objectiviteit in vraag is gesteld.

Art. 25

Artikel 25 betreft de zendtijd die kan verleend worden aan kerkelijke of andere wijsgerige genootschappen of aan politieke partijen. Telkens wordt verwezen naar door de Koning te stellen algemene maatregelen. Gelet op de bepalingen van de wet van 3 juli 1971 die de bescherming van ideologische minderheden en de voorkoming van conflicten tussen wet en decreet betreffen, verdient het aanbeveling die algemene regels door de Cultuurraad zelf te laten bepalen.

Uit de tekst kan niet worden afgeleid of de erkenning van de desbetreffende eredienst een vereiste is om aan een kerkgenootschap toelating tot zendtijd te kunnen verlenen, evenmin is enig criterium bepaald aan de hand

waarvan de representativiteit van een eredienst of genootschap kan worden gemeten.

In het ontwerp is verder gesteld dat de kerken en genootschappen waaraan zendtijd wordt toegewezen, de verzorging van hun uitzendingen kunnen toevertrouwen „aan een door hen gemandateerd orgaan”. De vraag moet worden gesteld of met die bepaling een zendgemachtigde vereniging, als bedoeld in artikel 2, § 3, van het ontwerp, door kerken en genootschappen kan gelast worden met het verzorgen van de zendtijd die aan laatstgenoemde is toegestaan. De tekst lijkt die mogelijkheid niet uit te sluiten. Volgens de gemachtigde van de Minister zou die aan gelegenheid evenwel nader uitgewerkt worden in het in artikel 2 van het ontwerp aangekondigd decreet.

Voorts leze men in § 2 : „. . . zendtijd toe aan de in de Cultuurraad . . .”.

Slotopmerkingen

1. Het ontwerp bevat geen opheffingsbepaling. Onder voorbehoud dat het hiernavolgend tekstvoorstel de bedoelingen van de Regering juist weergeeft, wordt volgende tekst in overweging gegeven :

„Art. . . .

De artikelen 1, § 1 en § 2, 9, § 2, 10, 11, 12, § 1 tot en met § 5, 13, 20, 21, 24, 25, § 1, 26, 27, 28, § 1, § 2, eerste lid, § 5, en 29 van de wet van 18 mei 1960 houdende organisatie van de instituten der Belgische radio en televisie worden opgeheven wat betreft de Nederlandse Cultuurgemeenschap”.

2. Onverminderd de overgangsmaatregelen waaromtrent onder artikel 10, § 1, van het ontwerp een vraag is gesteld, moet worden opgemerkt dat het ontwerp geen bepaling bevat omtrent het overnemen door het nieuw instituut van de rechten en verplichtingen van het vooralsnog bestaande instituut der Belgische radio en televisie, Nederlandse uitzendingen. Het ontwerp bevat ook geen bepaling naar luid waarvan het personeel van laatstgenoemd instituut, met behoud van zijn statutaire rechten, door het nieuw instituut wordt overgenomen.

3. In het ontwerp is niets voorzien betreffende de inwerkingtreding. Het zou aanbeveling verdienen dat dit ontwerp samen met de ontwerp-wet nr. 641 en zo mogelijk ook samen met het ontwerp-decreet tot oprichting van het instituut voor Belgische radio en televisie, Franstalige uitzendingen, op een zelfde dag in werking zouden treden. Het kan zelfs geraden zijn de bepalingen die de samenstelling van de raden van beheer en de wijze waarop hun leden worden verkozen, eerder in werking te doen stellen dan de overige bepalingen van bedoelde ontwerpen, dit om elke hiatus tussen de ontbinding van de bestaande **beheersorganen** en de inrichting van de nieuwe te voorkomen.

4. Het ontwerp-decreet is niet vergezeld van het voorgeschreven indieningsbesluit waarbij de Koning de bevoegde Minister gelast het ontwerp-decreet in zijn naam bij de Cultuurraad in te dienen.

De Kamer was samengesteld uit

de Heren:

F. LEPAGE, *eerste voorzitter*,
Ch. SMOLDERS,
H. COREMANS, *staatsraden*,
S. FREDERICQ,
P. DE KEMPENEER, *bijzitters van de afdeling wet-
geving*,
E. VAN VYVE, *afdelingsgriffier*.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. COENE,
auditeur.

De Griffier,

De Voorzitter,

E. VAN VYVE.

F. LEPAGE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 24ste februari 1976 door de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van decreet „**houdende** het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen”, heeft de 12de maart 1976 het volgend advies gegeven :

Overeenkomstig de adviesaanvraag blijft dit advies beperkt tot de hoofdstukken V en VI van de tekst die op 23 februari 1976 aan de Raad van State is voorgelegd. Over de andere hoofdstukken heeft de Raad van State reeds van advies gediend in het advies L. 12.339/1 van 16 oktober 1975. Beide moeten dan ook samen worden gelezen.

*
**

Hoofdstuk V betreft de zendtijd die wordt toegewezen, enerzijds, aan de daartoe door de Cultuurraad erkende verenigingen en stichtingen (artikelen 26 tot 36 van het ontwerp), anderzijds, aan de in de Cultuurraad vertegenwoordigde politieke partijen of aan de representatieve verenigingen voor beroepsbelangen (artikel 37 van het ontwerp).

Onder de verenigingen en stichtingen als bedoeld in artikel 26 van het ontwerp wordt een onderscheid gemaakt tussen die welke, wanneer aan de gestelde voorwaarden is voldaan, van rechtswege door de Cultuurraad worden erkend (art. 27, § 1, van het ontwerp) en die welke door de Cultuurraad kunnen worden erkend (artikel 27, § 2, van het ontwerp). In tegenstelling tot wat voor de eerste groep is bepaald, is de mogelijke erkenning van verenigingen en stichtingen welke tot de tweede groep behoren, niet beperkt tot een bepaald aantal, noch gebonden aan een termijn waarin om erkenning dient te worden verzocht.

In artikel 27 van het ontwerp wordt melding gemaakt van politieke fracties. Volgens de gemachtigde van de Regering worden hiermede bedoeld de politieke fracties omschreven in artikel 7 van het Reglement van Orde van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Na kennis te hebben genomen van de toelichting die door de gemachtigde van de Regering is verstrekt, stelt de Raad van State voor de artikelen 26, 27 en 28 te redigeren als volgt :

Artikel 26

In radio en televisie wordt zendtijd verleend aan door de Cultuurraad erkende verenigingen en stichtingen.

Voor erkenning komen in aanmerking verenigingen en stichtingen welke uitsluitend tot doel hebben radio- en televisieprogramma's uit te zenden die rechtstreeks afgestemd zijn op het verschaffen van informatieve en educatieve duiding en opiniëring van de actualiteit vanuit de representatieve sociale, economische, culturele, maatschappelijke en levensbeschouwelijke stromingen.

Artikel 27

§ 1. De Cultuurraad erkent één vereniging of stichting per politieke fractie van tenminste tien leden en één vereniging of stichting voor elke van de twee meest representatieve levensbeschouwelijke strekkingen.

Het verzoek tot erkenning moet binnen dertig dagen na de oproep, die daartoe door het bureau van de Cultuurraad in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd wordt bij dit bureau ingediend worden en gesteund zijn door tenminste tien leden van de Cultuurraad.

§ 2. De Cultuurraad kan bovendien verenigingen en stichtingen erkennen die behoren tot politieke strekkingen, die in de Cultuurraad door minder dan tien leden vertegenwoordigd zijn, alsmede verenigingen en stichtingen met levensbeschouwelijk karakter buiten die erkend overeenkomstig § 1.

Het verzoek tot erkenning moet gericht worden tot het bureau van de Cultuurraad en gesteund zijn door tenminste twee leden van elke politieke fractie.

Artikel 28

§ 1. De globale zendtijd waarover de zendgemachtigde verenigingen en stichtingen kunnen beschikken wordt om de vier jaar bij in Ministerraad overlegd besluit door de Koning bepaald, op met redenen omkleed advies van de raad van beheer en van de commissie voor zendgemachtigde verenigingen en stichtingen. Het koninklijk besluit heeft maar uitwerking nadat het door de Cultuurraad is bekrachtigd.

§ 2. De **minimum-** en maximumduur van de zendtijd die per vereniging of stichting wordt toegekend, alsmede de verhouding die moet in acht genomen worden tussen de standpuntenprogramma's en de levensbeschouwelijke uitzendingen, worden jaarlijks bij in Ministerraad overlegd besluit door de Koning vastgesteld, de commissie voor zendgemachtigde verenigingen en stichtingen gehoord in haar advies.

§ 3. De verdeling van de zendtijd tussen de zendgemachtigde verenigingen en stichtingen en de vaststelling van het zendschema geschieden door de raad van beheer op voorstel van de commissie voor zendgemachtigde verenigingen en stichtingen.

*
**

In artikel 28 dient niet te worden gesteld dat het **uitzendrecht** een aanvang neemt op 1 januari 1977. Deze bepaling hoort thuis in artikel 43 van het ontwerp dat de inwerkingtreding van het decreet regelt.

Het is overbodig in § 2 de bepalingen van de wet van 16 juli 1973 in herinnering te brengen. Die verwijzing is dan ook in het desbetreffend tekstvoorstel weggelaten.

*
**

In artikel 29 van het ontwerp is het overbodig te stellen dat bedoelde verenigingen en stichtingen een werking moeten hebben „die uitsluitend gericht is op het verschaffen van informatie en educatieve duiding en opiniëring van de actualiteit zoals bepaald in artikel 26 van dit decreet”. Zodanige regel is reeds in dat artikel vervat.

Voor artikel 29 wordt volgende tekst voorgesteld :

Artikel 29

§ 1. Om erkend te worden en te blijven moet de **vereniging** of stichting :

1. een vereniging zonder winstoogmerk of een instelling van openbaar nut zijn ;
2. haar maatschappelijke zetel in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad hebben ;
3. verzekerd zijn voor het risico van burgerrechtelijke aansprakelijkheid wegens stoffelijke of lichamelijke schade ten laste van de vereniging of stichting en van haar medewerkers.

§ 2. De erkenning wordt verleend voor een duur van vier jaar. Evenwel vervalt ze van rechtswege zes maanden na de hernieuwing van de Cultuurraad.

*
**

Naar luid van artikel 30, eerste lid van het ontwerp, is de uitoefening van een functie in een zendgemachtigde vereniging of stichting onverenigbaar „met het uitvoerend ambt van een wettelijk college”. Het hoort gevallen van onverenigbaarheid met de nodige duidelijkheid te omschrijven. Zo nodig kan men zich inspireren aan het bepaalde in artikel 8, § 2, van het ontwerp.

Het tweede lid van dit artikel ware beter gesteld als volgt :

„Het is eveneens onverenigbaar met de hoedanigheid van vast personeelslid van het instituut”.

*
**

Artikel 31 van het ontwerp regelt de financiële tegemoetkomingen voor de zendgemachtigde verenigingen en stichtingen. De in het tweede lid aan de Koning verstrekte opdracht „de voorwaarden en normen voor betoelaging vast (te leggen)” strookt niet met het bepaalde in artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 naar luid waarvan de „regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of natura van geregelde culturele activiteiten.. . naar gelang van het geval, slechts (mogen) worden vastgesteld krachtens een decreet of een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid”.

Onder dit voorbehoud wordt voor artikel 31, § 1, eerste lid, volgend tekstvoorstel in overweging gegeven:
„Art. 31

§ 1. Aan de **zendgemachtigde** verenigingen en stichtingen wordt een financiële tegemoetkoming toegekend bestaande uit:

1. een toelage voor kosten van cultureel en administratief personeel;
2. een vaste basistoelage;
3. een werkingstoelage in verhouding tot het aantal zenduren en berekend op basis van de kosten verbonden aan overeenstemmende uitzendingen op de openbare radio- en televisiedienst”.

In het eerste lid van § 2 van artikel 31 van het ontwerp leze men:

„§ 2. De zendgemachtigde verenigingen en stichtingen werken . . .” en „Het bedrag dat . . .”.

In § 3 van dit zelfde artikel worden de woorden „de BRT” beter vervangen door „Het instituut”.

*
**

Wat betreft het bepaalde in § 2 van artikel 32 van het ontwerp, dient opgemerkt te worden dat het vaststellen van bepalingen betreffende het voeren van handelspubliciteit in radio en televisie, behoort tot de bevoegdheid van de nationale wetgever ingevolge artikel 2, 6°, van de wet van 21 juli 1971.

Derhalve wordt hiernavolgende tekst voorgesteld:
„Art. 32

De bepalingen van artikel 25, § 2, van dit decreet zijn van toepassing op de uitzendingen van de zendgemachtigde verenigingen en stichtingen. Zij mogen geen andere publicaties uitgeven en verkopen dan de programma's der uitzendingen”.

*
**

In artikel 33, § 2, van het ontwerp is het overbodig te verwijzen naar de bepalingen van de wet van 16 juli 1973.

Dit artikel ware dan ook beter als volgt gesteld:
„Art. 33

§ 1. Er wordt een commissie voor zendgemachtigde verenigingen en stichtingen opgericht.

De commissie bestaat uit elf leden benoemd door de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft uit kandidaten voorgedragen door de in artikel 27, § 1 genoemde zendgemachtigde verenigingen of stichtingen.

Vijf leden vertegenwoordigen zendgemachtigde verenigingen of stichtingen met politieke strekking en zes leden vertegenwoordigen zendgemachtigde verenigingen of stichtingen met levensbeschouwelijke strekking.

§ 2. De in artikel 30 van dit decreet bepaalde onverenigbaarheden gelden voor de leden van de ‘commissie.’

Gelet op het tekstvoorstel dat voor artikel 28 is gedaan, stelle men artikel 34 van het ontwerp als volgt:

„Art. 34

Onverminderd het bepaalde in artikel 28, regelt de commissie de samenwerking tussen de zendgemachtigde verenigingen en stichtingen, coördineert hun programma's en beraadslaagt over elke aangelegenheid welke haar door die verenigingen of stichtingen is voorgelegd.”

*
**

Zoals artikel 35 van het ontwerp is gesteld heeft het geen normatieve inhoud en kan het wegvallen.

*
**

In artikel 36 van het ontwerp is gesteld dat de geschillen tussen „het instituut en de zendgemachtigde verenigingen door de Minister worden beslecht”.

Dit lijkt kennelijk te zijn ingegeven door het bepaalde in artikel 4 van de wet van 18 mei 1960 met betrekking tot geschillen tussen de door die wet opgerichte instituten.

Uit de verklaringen die aan de Raad van State zijn verstrekt, blijkt dat het niet de bedoeling van de Regering is dat aan de Minister de macht zou worden verleend te beslissen over geschillen tussen het instituut en zendgemachtigde verenigingen of stichtingen. Hieruit volgt dat dit artikel dient te worden weggelaten.

**

Artikel 37 van het ontwerp betreft de aan politieke partijen en aan representatieve verenigingen voor **beroepsbelangen** toe te wijzen zendtijd. Daarbij wordt verwezen naar door de Koning te stellen algemene regelen.

Gelet op de bepalingen van de wet van 3 juli 1971 die de bescherming van ideologische minderheden en de voorkoming van conflicten tussen wet en decreet betreffen, komt het aan de Cultuurraad toe die algemene regelen zelf te bepalen.

In § 2 leze men: „... gestelde verbodsbepalingen”.

**

Deze bepalingen betreffende de zendtijd voor politieke partijen en verenigingen voor beroepsbelangen zouden een aparte afdeling in hoofdstuk V moeten vormen.

In dat verband stelt de Raad van State voor:

— het opschrift van dit hoofdstuk te redigeren als volgt: „Bepalingen betreffende het verlenen van zendtijd aan verenigingen, stichtingen, politieke partijen en verenigingen voor beroepsbelangen”;

— de artikelen 26 tot 36 van het ontwerp te groeperen in een „**Afdeling 1. Zendgemachtigde Verenigingen en Stichtingen**”;

— de bepalingen betreffende de zendtijd voor politieke partijen en verenigingen voor beroepsbelangen onder te brengen in een „**Afdeling II. Politieke partijen en verenigingen voor beroepsbelangen**”.

**

De artikelen 38 en 40 van het ontwerp zouden best in één artikel worden samengevoegd, luidend als volgt:

„Art. 38

De activa en passiva alsmede de rechten en verplichtingen van de „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen”, bedoeld in de wet van 18 mei 1960 houdende organisatie van de instituten van de Belgische Radio en Televisie, gaan over naar het in dit decreet bedoelde instituut.

Bij ontbinding van het instituut neemt de Staat de activa en passiva alsmede de rechten en verplichtingen ervan over.

Artikel 39 van het ontwerp leze men als volgt:

„De personeelsleden van de „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen” gaan over. . . .”

**

Met betrekking tot het bepaalde in artikel 43 van het ontwerp herinnert de Raad van State aan de in het advies L. 12.339/1 van 16 oktober 1975 gedane aanbeveling dit ontworpen decreet samen met de ontwerp-wet nr. 641 en zo mogelijk ook samen met het ontwerp-decreet tot op richting van het instituut voor Belgische Radio en Televisie, Franstalige uitzendingen, op eenzelfde dag in werking zou treden.

Mocht het wenselijk blijken de bepalingen betreffende de zendgemachtigde verenigingen en stichtingen, meer bepaald wat het zendrecht betreft op een ander tijdstip in werking te laten treden, dan zou zulks in dit artikel moeten bepaald worden.

**

Zoals in de teksten voorgesteld door de Raad van State gebruikte men in het ontwerp telkens de uitdrukking „zendgemachtigde verenigingen en stichtingen” in plaats van „zendgemachtigde verenigingen”.

De kamer was samengesteld uit

de heren :

Ch. SMOLDERS, *kamervoorzitter*,

A. DEPONDT,

H. COREMANS, *staatsraden*,

J. DE MEYER,

F. DE KEMPENEER, *bijzitters van de afdeling wetgeving*,

E. VAN VYVE, *afdelingsgriffier*.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. DE COENE, *auditeur*.

De Griffier,

De Voorzitter,

E. VAN VYVE

Ch. SMOLDERS

Koninkrijk België

ONTWERP VAN DECREET

HOUDENDE HET STATUUT VAN DE
BELGISCHE RADIO EN TELEVISIE,
NEDERLANDSE UITZENDINGEN.

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Gelet op de adviezen van de Raad van State, gegeven op 16 oktober 1975 en 12 maart 1976,

Op de voordracht van Onze Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden is gelast, in Onze Naam, bij de Cultuuraanbeveling van de Nederlandse Cultuurgemeenschap het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Hoofdstuk I — Oprichting en bevoegdheid

Artikel 1

Bij de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, wordt onder de benaming „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen”, een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht.

Zij wordt hierna „het instituut” genoemd.

Art. 2

§ 1. Het instituut is belast met de openbare radio- en televisiedienst in het Nederlandse taalgebied. Het kan door de Koning in een in Ministerraad overlegd besluit worden gemachtigd tot het organiseren van een systeem voor het doorgeven per kabel van audiovisuele programma's.

§ 2. Het instituut stelt het programma van zijn uitzendingen vast met het oog op de voorlichting en informatie, voortdurende, kunstzinnige en andere vorming en de ontspanning van kijkers en luisteraars. Het verzekert inzonderheid de nieuwsdienst.

Art. 3

§ 1. Het instituut bezit in eigendom of anderszins de onroerende goederen en de apparatuur die het gebruikt.

§ 2. De Koning kan, in een in Ministerraad overlegd besluit, het instituut machtigen buiten het Rijk gelegen zendstations te exploiteren,

§ 3. In de mate dat zulks vereist is voor het vervullen van zijn taak kan het instituut door de Minister worden gemachtigd onroerende goederen te verwerven die in of buiten het Rijk zijn gelegen, ze te vervreemden of er zakelijke rechten op te vestigen.

§ 4. Het instituut mag onroerende goederen verwerven bij **wege** van onteigening, overeenkomstig de bepalingen van de wetten die de onteigening tot algemeen nut betreffen.

Art. 4

Het instituut mag alle soorten van activiteiten verrichten en daden stellen die rechtstreeks of onrechtstreeks, geheel of gedeeltelijk zijn doel betreffen of die voor de verwezenlijking ervan noodzakelijk zijn.

Art. 5

Het instituut wendt de frequenties aan die de Koning ter beschikking stelt.

Art. 6

In de mate dat zulks noodzakelijk is voor de uitvoering van zijn taak mag het instituut zich verenigen met plaatselijke of gewestelijke overheden.

Hoofdstuk II — Organisatie van het Instituut

Art. 7

Het instituut wordt geleid door een Raad van Beheer, bestaande uit 13 leden benoemd door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Art. 8

§ 1. Om tot lid van de Raad van Beheer te worden benoemd moet men van Belgische nationaliteit zijn en de burgerlijke en politieke rechten genieten, de leeftijd van volle vijftien jaar niet bereikt hebben en zijn woonplaats in België hebben.

§ 2. Het lidmaatschap van de Raad van Beheer is onverenigbaar met dat van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of van de Senaat, met het ambt van Minister of Staatssecretaris, met het ambt van Provinciegouverneur of lid van de Bestendige Deputatie, met het ambt van voorzitter van een agglomeratie of federatie van gemeenten en met het ambt van burgemeester van een gemeente van meer dan 30.000 inwoners.

Het lidmaatschap van de Raad van Beheer is eveneens onverenigbaar met dat van het vast personeel van het instituut.

Het is insgelijks onverenigbaar met een bestuursfunctie uitgeoefend in een pers-, advertentie- of reclamebedrijf, of

in enige andere onderneming die aan het instituut diensten levert, leveringen doet of werken uitvoert.

Art. 9

De leden van de Raad van Beheer worden benoemd voor zes jaar. Hun mandaat kan slechts voor één enkele periode van zes jaar worden verlengd ; na die tweede ambtstijd kunnen zij niet opnieuw worden benoemd dan tenminste zes jaar na hun aftreden.

Voor de toepassing van deze bepalingen wordt geen rekening gehouden met de voortzetting door een plaatsvervanger, van het mandaat van een werkend lid zoals bedoeld in artikel 10, § 6 en 7.

Art. 10

§ 1. De leden van de Raad van Beheer worden gekozen op een lijst van personen die zich binnen dertig dagen na de oproep verschenen in het Belgisch Staatsblad, kandidaat hebben gesteld bij het Bureau van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap. Om ontvankelijk te zijn moet elke kandidatuur worden gesteund door tenminste tien leden van de Cultuurraad.

§ 2. Niemand kan tegelijkertijd effectief lid en plaatsvervarend lid zijn.

Dezelfde persoon kan als plaatsvervarend lid voor twee of meer effectieve leden worden aangewezen.

§ 3. De benoemingen van de effectieve en plaatsvervangende leden gebeuren in overeenstemming met art. 19 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

§ 4. Indien het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft, worden deze kandidaten zonder verdere formaliteiten als verkozen uitgeroepen. Indien het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten overtreft, worden de effectieve leden en de plaatsvervangende leden bij afzonderlijke stembeurten en bij geheime stemming aangewezen.

Benoemd zijn de kandidaten met het grootste aantal stemmen.

Bij staking van stemmen, krijgt de jongste kandidaat de voorkeur.

§ 5. Ieder lid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap beschikt over één stem voor het aanwijzen van een effectief lid, die hij uitbrengt door op zijn stembiljet de naam aan te duiden van de kandidaat aan wie hij de voorkeur geeft.

De overblijvende, niet als effectief lid aangewezen kandidaten, worden beschouwd als kandidaat-plaatsvervangers.

Ieder lid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap beschikt over twee stemmen voor het aanwijzen in rangorde van voorkeur van plaatsvervangende leden voor het gekozen effectief lid, wiens naam hij op zijn stembiljet aanwijst.

§ 6. De leden van de Raad van Beheer die ophouden hun ambt uit te oefenen vóór hun mandaat verstreken is, worden in de vastgestelde rangorde definitief vervangen

door een plaatsvervangend lid. De plaatsvervangende leden voltooien het mandaat van hun voorganger.

§ 7. De leden van de Raad van Beheer die gedurende meer dan drie maanden verhinderd zijn hun functies uit te oefenen, worden voor de duur van deze verhindering vervangen **door** hun plaatsvervangers, in de volgorde waarin deze overeenkomstig § 5 van dit artikel zijn aangewezen, en in de voorwaarden vastgesteld door het in artikel 18 van dit decreet bedoelde reglement.

Art. 11

§ 1. De Raad van Beheer kiest uit zijn leden, bij afzonderlijke en geheime stemmingen en bij volstreekte meerderheid der uitgebrachte stemmen, overeenkomstig artikel 9 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden, die samen de Vaste Commissie uitmaken.

De Voorzitter, de ondervoorzitter en de drie leden worden voor zes jaar gekozen en zijn herkiesbaar.

Onder dezelfde voorwaarden en op dezelfde wijze duidt de Raad plaatsvervangers aan voor de ondervoorzitter en voor de drie leden van de Vaste Commissie.

§ 2. De Vaste Commissie is belast met het dagelijks administratief en financieel beheer, alsmede met het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de Raad van Beheer worden voorgelegd; ze bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten van de uitzendingsprogramma's volgens de aanwijzingen van de Raad van Beheer.

§ 3. Elke beslissing die in de Vaste Commissie geen eenstemmigheid behaalt, wordt naar de Raad van Beheer verwezen.

§ 4. Elke beslissing van de Vaste Commissie wordt aan de leden van de Raad van Beheer medegedeeld.

Elk lid van de Raad van Beheer kan volgens de modaliteiten vastgelegd door het in artikel 18 van dit decreet bedoelde reglement, de beslissing van de Vaste Commissie opschorten en verwijzen naar de Raad van Beheer.

Art. 12

§ 1. Besluiten van de Raad van Beheer worden genomen bij volstreekte meerderheid der uitgebrachte stemmen.

§ 2. Indien de volstreekte meerderheid niet bij een eerste stemming wordt verkregen, wordt bij een eerstvolgende vergadering van de Raad van **Beheer** tot een nieuwe stemming overgegaan.

Indien dertig dagen na die eerste stemming nog geen besluit is genomen volstaat de betrekkelijke meerderheid bij elke nieuwe stemming.

Bij staking van stemmen is die van de voorzitter doorslaggevend.

§ 3. Het bepaalde in § 2 van dit artikel vindt geen toepassing bij de verkiezing van de voorzitter, van de ondervoorzitter en van de drie leden van de Vaste Commissie of van hun plaatsvervangers.

Indien, voor zodanige verkiezingen, de volstreekte meerderheid der uitgebrachte stemmen niet wordt bereikt bij de eerste stemming, wordt overgegaan tot een nieuwe stemming, waarbij de betreffende meerderheid volstaat.

Bij staking van stemmen in de tweede stembeurt krijgt de jongste kandidaat de voorkeur.

Art. 13

De Minister onder wie het instituut ressorteert neemt, indien hij het wenst, deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer.

Art. 14

§ 1. De diensten van het instituut worden, onder het gezag van zijn Raad van Beheer, geleid door een administrateur-generaal. Hij houdt toezicht over alle uitzendingen in radio en televisie.

§ 2. De administrateur-generaal wordt benoemd door de Koning, de Raad van Beheer gehoord in een met redenen omkleed advies. Bij de bespreking van zijn advies over de kandidaat wiens naam hem is voorgelegd kan de Raad van Beheer andere kandidaten voordragen.

§ 3. De administrateur-generaal neemt met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie.

§ 4. De administrateur-generaal staat de Vaste Commissie van de Raad van Beheer bij in het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de Raad van Beheer worden voorgelegd.

Hij is belast met de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie.

Hij vertegenwoordigt het instituut in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Art. 15

§ 1. Onder het gezag van de administrateur-generaal staan drie ambtenaren-generaal, onderscheiden belast met de leiding van radio, van televisie en van de technische diensten.

§ 2. Het in § 2 en 3 van artikel 14 bepaalde is eveneens van toepassing op de in § 1 van dit artikel vermelde ambtenaren-generaal.

Art. 16

§ 1. De Koning richt een programmaraad op die tot taak heeft de Raad van Beheer te adviseren in verband met de algemene inhoudelijke programmatie van de radio- en televisieuitzendingen.

De leden van de programmaraad worden door de Minister, onder wie het instituut ressorteert, benoemd, de Raad van Beheer gehoord in een met redenen omkleed advies. De Raad van Beheer kan ook kandidaten voordragen.

§ 2. De Koning kan raadgevende commissies oprichten hetzij voor een bepaald doel, hetzij met het oog op aangelegenheden van gewestelijke of plaatselijke aard.

De leden van de Raadgevende Commissies worden door de Minister, onder wie het instituut ressorteert, gekozen op een dubbele lijst voorgedragen door de Raad van Beheer.

§ 3. De Raad en de Commissies verstrekken hun advies hetzij over de vraagstukken die hun worden voorgelegd door de Minister, door de Raad van Beheer of door de administrateur-generaal, hetzij in het raam van hun bevoegdheid, op eigen initiatief.

Zij kunnen zich laten bijstaan door raadgevende subcommissies, samengesteld en benoemd in de door de Koning vastgelegde vormen en voorwaarden.

Art. 17

De leden van het personeel van het instituut worden door de Raad van Beheer benoemd.

Hoofdstuk III — Algemene bepalingen

Art. 18

De raad van beheer bepaalt in een reglement de wijze waarop het zijn bevoegdheid uitoefent; het reglement wordt aan de goedkeuring van de Koning onderworpen.

Het bepaalt de grenzen waarbinnen en de vormen waarin de Raad van Beheer sommige van zijn bevoegdheden kan overdragen aan andere organen of aan leden van het personeel.

Art. 19

De vestiging van de zetel van het instituut wordt op voorstel van de Raad van Beheer, door de Koning bepaald.

Art. 20

§ 1. Het instituut wordt ingedeeld in de categorie B als bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

§ 2. In art. 1B van de in § van dit artikel genoemde wet worden de woorden „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen” ingelast.

Art. 21

Het instituut is ertoe gehouden jaarlijks een balans en een resultatenrekening op te stellen. Onverminderd het bepaalde in art. 6 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, worden die bescheiden samen met het jaarverslag over de werkzaamheden uiterlijk op 30 juni door de Minister onder wie het ressorteert op het bureau van de Cultuurraad neergelegd.

A r t . 2 2

De Koning stelt het statuut van het personeel van het instituut vast, hierin begrepen dat van de **administrateur-generaal** en van de **ambtenaren-generaal**. Daarnaast kan de Koning in de gevallen en onder de voorwaarden, die hij bepaalt, voorzien in andere aanwervingsprocedures.

Art. 23

§ 1. De Koning bepaalt het bedrag van de vergoedingen die aan de leden van de Raad van Beheer en aan de voorzitter en de ondervoorzitters van die Raad kunnen worden toegekend. Hij bepaalt de vergoedingen wegens reis- en verblijfkosten.

§ 2. De Koning regelt de bezoldigingen en vergoedingen van de **administrateur-generaal**, van de **ambtenaren-generaal** en van het personeel van het instituut.

Art. 24

Het instituut zal o.m. als bronnen van inkomsten hebben :

a) het krediet dat door de Cultuurraad wordt bestemd voor de openbare dienst van radio en televisie;

b) het bedrag van de giften en legaten die te zijnen gunste worden gedaan met de goedkeuring of machtiging van de Koning;

c) de leningen die het krachtens een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit mag aangaan in de vormen en de voorwaarden als bepaald in art. 12 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut;

d) de opbrengst van de verkoop van eigen publicaties, van eigen klank- en beeldopnamen, de opbrengst van de verkoop en de verhuring van hun produkties, alsook de bezoldigingen van diensten die in welke vorm ook geleverd worden.

Hoofdstuk IV — Bijzondere bepalingen betreffende de uitzendingen**Art. 25**

§ 1. De nieuwsuitzendingen evenals alle uitzendingen en mededelingen met informatieve betekenis worden in een geest van strenge objectiviteit en zonder enige voorafgaande censuur van de regering gehouden.

Het uitoefenen van een journalistieke functie in de nieuwsdienst is onverenigbaar met het uitoefenen van functies in geschreven pers en van een politiek mandaat.

§ 2. Het is verboden uitzendingen te geven die strijdig zijn met de wetten of met het algemeen belang, met de openbare orde of met de goede zeden, of die een belediging uitmaken voor andermans overtuiging of voor een vreemde Staat.

Voor de beoordeling uit moreel oogpunt doet de administrateur-generaal van het instituut zich bijstaan door een adviescommissie waarvan de leden door de Raad van Beheer worden aangeduid.

Hoofdstuk V — Bepalingen betreffende het verlenen van zendtijd aan verenigingen, stichtingen, politieke partijen en verenigingen voor beroepsbelangen

Afdeling 1

Zendgemachtigde verenigingen en stichtingen

Art. 26

In radio en televisie wordt zendtijd verleend aan door de Cultuurraad erkende verenigingen en stichtingen. Voor erkenning komen in aanmerking verenigingen en stichtingen welke uitsluitend tot doel hebben radio- en televisieprogramma's uit te zenden die rechtstreeks afgestemd zijn op het verschaffen van informatieve en educatieve duiding en opiniëring van de actualiteit vanuit de representatieve sociale, economische, culturele, maatschappelijke en levensbeschouwelijke stromingen.

Art. 27

§ 1. De Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap erkent één vereniging per politieke fractie van tenminste tien leden.

§ 2. De Cultuurraad erkent eveneens twee levensbeschouwelijke verenigingen die overeenstemmen met de meest representatieve levensbeschouwelijke strekkingen. Aan deze verenigingen wordt evenveel zendtijd toegekend.

§ 3. Het verzoek tot erkenning voor de in § 1 en § 2 van dit artikel vermelde verenigingen moet binnen de dertig dagen na de oproep, die daartoe door het bureau van de Cultuurraad in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd wordt, bij dit bureau ingediend worden en gesteund zijn door tenminste tien leden van de Cultuurraad.

§ 4. De Cultuurraad kan bovendien verenigingen en stichtingen erkennen die behoren tot politieke strekkingen, die in de Cultuurraad door minder dan tien leden, vertegenwoordigd zijn, alsmede verenigingen en stichtingen met levensbeschouwelijk karakter buiten die erkend overeenkomstig § 2.

Het verzoek tot erkenning moet gericht worden tot het bureau van de Cultuurraad en gesteund zijn door tenminste twee leden van elke politieke fractie.

Art. 28

§ 1. De globale zendtijd waarover de zendgemachtigde verenigingen en stichtingen kunnen beschikken wordt bij in Ministerraad overlegd besluit door de Koning bepaald, op met redenen omkleed advies van de raad van beheer en van de commissie voor zendgemachtigde verenigingen en stichtingen.

In dit besluit wordt eveneens het volume zendtijd bepaald dat aan de in art. 27 § 1 en aan de in art. 27 § 2 bedoelde verenigingen en stichtingen wordt toegekend.

§ 2. De verdeling van de zendtijd, die aan de in art. 27 § 1 bedoelde verenigingen en stichtingen wordt toegekend, gebeurt bij een in ministerraad overlegd koninklijk besluit overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in de Cultuurraad.

§ 3. De in art. 27 § 2 bedoelde verenigingen beschikken over een gelijk volume zendtijd.

§ 4. De zendtijd van de in art. 27 § 4 bedoelde verenigingen en stichtingen wordt bepaald door de Ministerraad op advies van de Raad van Beheer en de Commissie voor Zendgemachtigde Verenigingen.

§ 5. De vaststelling van het zendschema geschiedt door de Raad van Beheer op voorstel van de Commissie voor Zendgemachtigde verenigingen.

Art. 29

§ 1. Om erkend te worden en te blijven moet de vereniging of stichting :

1. een vereniging zonder winstoogmerk of een instelling van openbaar nut zijn ;

2. haar maatschappelijke zetel in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad hebben ;

3. verzekerd zijn voor het risico van burgerrechtelijke aansprakelijkheid wegens stoffelijke of lichamelijke schade ten laste van de vereniging of stichting en van haar medewerkers.

§ 2. De erkenning wordt verleend voor een duur van vier jaar. Evenwel vervalt ze van rechtswege zes maanden na de hernieuwing van de Cultuurraad

Art. 30

Het uitoefenen van een functie in een Zendgemachtigde Vereniging is onverenigbaar met het uitvoerend ambt van rechtstreeks verkozen wettelijk orgaan.

Het is eveneens onverenigbaar met de hoedanigheid van vast personeelslid van het instituut.

Art. 31

§ 1. In overeenstemming met art. 11 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, bestaat de financiële tegemoetkoming uit een toelage voor personeelskosten voor cultureel en administratief personeel, uit een vaste basistoelage en uit een werkingstoelage op grond van het aantal zenduren, berekend op basis van de kosten verbonden aan overeenstemmende uitzendingen van de openbare radio- en televisiedienst.

§ 2. De zendgemachtigde verenigingen en stichtingen werken uitsluitend met de middelen die hen in uitvoering van § 1 van dit artikel ter beschikking worden gesteld. Het

bedrag dat als toelage voor personeelskosten wordt uitgekeerd, mag slechts aan personeelskosten worden besteed.

De zendgemachtigde verenigingen aanvaarden de controle over boekhouding volgens de bij koninklijk besluit vastgelegde modaliteiten.

§ 3. Het instituut stelt het technisch personeel en de technische infrastructuur ter beschikking volgens door de Koning vastgelegde modaliteiten.

Art. 32

De bepalingen van artikel 25, § 2, van dit decreet zijn van toepassing op de uitzendingen van de zendgemachtigde verenigingen en stichtingen. Zij mogen geen andere publicaties uitgegeven en verkopen dan de programma's der uitzendingen.

Art. 33

§ 1. Er wordt een commissie voor zendgemachtigde verenigingen en stichtingen opgericht.

De commissie bestaat uit 13 leden benoemd door de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft uit kandidaten voorgedragen door de in artikel 27, § 1 en § 2 genoemde zendgemachtigde verenigingen of stichtingen.

§ 2. De Commissie wordt samengesteld volgens de bepalingen van art. 19 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

§ 3. De in art. 30 van dit decreet bepaalde onverenigbaarheden gelden voor de leden van de commissie.

Art. 34

Onverminderd het bepaalde in artikel 28, regelt de commissie de samenwerking tussen de zendgemachtigde verenigingen en stichtingen, coördineert hun programma's en beraadslaagt over elke aangelegenheid welke haar door die verenigingen of stichtingen is voorgelegd.

Afdeling II

Politieke partijen en verenigingen voor beroepsbelangen

Art. 35

§ 1. Het instituut kan zendtijd toewijzen aan de in de Cultuurraad **voor** de Nederlandse Cultuurgemeenschap vertegenwoordigde politieke partijen en aan de representatieve verenigingen voor beroepsbelangen en dit volgens de algemene regelen die de Koning, na raadpleging van de Raad van Beheer bepaalt.

§ 2. Voor de in § 1 van dit artikel bedoelde uitzendingen gelden de onder artikel 25 § 2 gestelde verbodsbepalingen.

Hoofdstuk VI — Overgangs- en slotbepalingen

Art. 36

De activa en passiva alsmede de rechten en verplichtingen van de „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen”, bedoeld in de wet van 18 mei 1960 houdende organisatie van de instituten van de Belgische Radio en Televisie, gaan over naar het in dit decreet bedoelde instituut.

Bij ontbinding van het instituut neemt de Staat de activa en passiva alsmede de rechten en verplichtingen ervan over.

Art. 37

De personeelsleden van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen gaan over naar het in dit decreet bedoeld instituut, overeenkomstig de daartoe door de Koning te treffen voorzieningen.

Art. 38

De art. 1 § 1 en § 2, 9 § 2, 10, 11, 12 § 1 tot en met § 5, 13, 20, 21, 24, 25 § 1, 26, 27, 28 § 1, § 2 eerste lid, 28 § 5 en 29 van de wet van 18 mei 1960 houdende organisatie van de instituten van de Belgische Radio en Televisie worden opgeheven wat betreft de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Art. 39

In art. 1, B van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, gewijzigd door art. 23 § 1 van de wet van 18 maart 1960 houdende organisatie van de Instituten van de Belgische Radio en Televisie, worden de woorden „Instituten van de Belgische Radio en Televisie” opgeheven voor zover zij de Nederlandse Cultuurgemeenschap betreffen.

Art. 40

Dit decreet treedt in werking de tiende dag nadat het in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt. De beschikkingen voorzien in hoofdstuk V worden van kracht op 1 januari 1977.

Gegeven te Brussel, 17 juni 1976.

BOUDEWIJN

VAN KONINGSWEGE,

*De Minister van Nederlandse Cultuur
en van Vlaamse Aangelegenheden,*

R. DE BACKER-VAN OCKEN
